

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621200914
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7621200914.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobkyne B. K., bytom v B. W., Š. č. XX/X, zastúpenej JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná č. 62, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho č. 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20.10.2021 č.k. 7C/11/2021-95 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie o určenie, že zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 24.9.2014, 27.11.2014 a 25.2.2014 ako aj o určenie, že dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24.9.2014, 27.11.2014 a 25.2.2014 sú neplatné a zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 2.625,14 eura s 5% úrokom z omeškania od 26.3.2021 do zaplatenia a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobkyne titulom bezdôvodného obohatenia.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalovaný poskytol žalobkyni na základe horeuvedených zmlúv o revolvingovom úvere v sume 1.140,- eur, 1.140,- eur a 1.170,- eur, pričom žalobkyňa tvrdila, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil v sume 2.625,14 eura. Súd prvej inštancie na základe tvrdení a navrhnutého dokazovania skúmal, či predmetné zmluvy o úvere vyhovujú náležitostiam zákona o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že zmluvy neobsahujú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. majúc za to, že ročná percentuálna miera nákladov je v uvedených zmluvách uvedená nesprávne, a to v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa.

4. Dokazovaním mal za preukázané, že žalovaný pred poskytnutím úveru odpočítal z poskytnutého úveru zo dňa 25.2.2014 zo sumy 1.170,- eur sumu vo výške 168,17 eura ako poplatok za poskytnutie úveru a z ďalších úverov zo dňa 26.9.2014 ako aj 27.11.2014 žalobkyni z každého poskytnutého úveru odpočítal poplatok vo výške 114,- eur, čím jej bol poskytnutý úver iba vo výške 1.026,- eura. Mal za preukázané, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov vo všetkých zmluvách neboli zahrnuté uvedené poplatky za poskytnutie úveru. Zaplatenie poplatku za poskytnutie úverov sa stalo nevyhnutnou súčasťou úveru, a preto tieto mali byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Mal teda

za preukázané, že ročná percentuálna miera nákladov je uvedená v jednotlivých zmluvách nesprávne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Keďže v zmluvách absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., preto treba žalobkyni poskytnuté úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.).

5. Ďalej súd prvej inštancie bol toho názoru, že v zmluvách absentuje aj údaj o konečnej splatnosti úverov. Termín konečnej splatnosti uvedený v oznámení o schválení úveru nie je splnením zákonnej požiadavky na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Časový údaj vyjadrený počtom mesiacov jednotlivých na žiadostiach o schválenie úveru nemožno považovať za postačujúci, keďže údaj o konečnej splatnosti má byť v zmysle zákona uvedený jednoznačne tak, aby spotrebiteľ nemusel vykonávať ďalšie výpočty.

6. Ďalej súd konštatoval, že dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli žalobkyňou podpísané pri uzatváraní jednotlivých zmlúv o úvere sú neplatnými právnymi úkonmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

7. Žalobkyňa titulom úverovej zmluvy zo dňa 25.2.2014 uhradila sumu 2.507,60 eura, pričom reálne jej bol poskytnutý úver vo výške 1.001,83 eura. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1.505,77 eura. Žalobkyňa ďalej požaduje bezdôvodné obohatenie titulom úverovej zmluvy zo dňa 24.9.2014 vo výške 875,14 eura a titulom úverovej zmluvy zo dňa 27.11.2014 vo výške 780,03 eura. Zaplatením jednotlivých súm nad istinu poskytnutých úverov sa žalovaný podľa názoru súdu bezdôvodne obohatil, preto rozhodol, že žalovaný je povinný žalobkyni požadovanú sumu vo výške 2.625,14 eura titulom bezdôvodného obohatenia vydať.

8. Vzhľadom na to, že žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, priznal súd žalobkyni aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 26.3.2021 - odo dňa prevzatia žaloby žalovanou - do zaplatenia.

9. Konanie o prvom výroku pôvodnej žaloby súd na návrh žalobkyne zastavil, po tom čo žalovaný namietal nedôvodnosť určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere a rovnako dohôd o zrážkach zo mzdy. Neplatnosťou právnych úkonov sa preto zaoberal v konaní ako s prejudiciálnou otázkou. Preukázateľne teda k čiastočnému zastaveniu konania došlo zavinením žalobkyne a nárok na trovy konania v tej časti má žalovaný. O zvyšnom nároku bola žalobkyňa plne úspešná, preto súd rozhodol o trovách tak, že priznal jej nárok v rozsahu 50%, a to po kompenzácii s nárokom žalovaného.

10. Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcom výroku podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, rozsudok vo vyhovujúcom výroku zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne podanú žalobu zamietol. V odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku v časti, ktorou sa súd mal vyviesť s jeho tvrdením o tom, aká časť zo žalovanej sumy by mohla vlastne predstavovať bezdôvodné obohatenie. Žalovaný uviedol, že z uplatneného nároku 2.625,14 eura je suma 1.152,76 eura úhradou istiny úverov, a preto nemôže ísť o tvrdené bezdôvodné obohatenie. Vo zvyšnom rozsahu nejde o bezdôvodné obohatenie, pretože dôvody preukazujúce takúto povahu nároku žalobcu žalobkyňa neuviedla a nepreukázala. Za nespreskúmateľný považuje záver súdu v bode 91. napadnutého rozsudku. Zákon nepredpokladá, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nebude realizované odkazovaním na iné rozhodnutia. Jeho procesný a právny význam argumentov súdu posúdi aká suma uhradená v posledných troch rokoch pred podaním žaloby by teda mala spĺňať skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia. V odvolaní ďalej napáda záver súdu o nesprávnom určení RPMN ako nepodložený a nesprávny. Záver súdu, že do výpočtu RPMN nebol zahrnutý poplatok za poskytnutie úveru, správnym nie je. Poplatok za poskytnutie úveru je súčasťou celkových nákladov spojených s úverom, uvádza sa v príslušnej zmluve o úvere a pri výpočte bol zohľadnený. Rovnako namieťa správnosť záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti pre neuvedenie doby trvania a termínu konečnej splatnosti. Z ustanovenia článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Z článku 9 ods. 19.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Podľa jeho názoru termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka, rovnako je uvedená aj splatnosť jednotlivých splátok. Je preto toho názoru, že argument žalobkyne o neuvedení doby trvania a konečnej splatnosti nie je dôvodný.

11. V odvolaní namieta aj nesprávnosť výrokov o náhrade trov konania, nakoľko odôvodnenie rozsudku v bode 101. nedáva žiadnu odpoveď na to, ako súd dospel k rozhodnutiu o nároku žalobkyne na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

12. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu v podanom odvolaní navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku ako vecne správny potvrdil.

13. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne posúdil dané spotrebiteľské úvery, ktoré podrobil súdnej kontrole ako bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetných úverových zmlúv, teda v období od 25.2.2014 do 27.11.2014, nakoľko preskúmané zmluvy neobsahujú obligatórne náležitosti stanovené v ust. § 9 ods. 2 písm. j/ spomínaného zákona.

15. V danom prípade niet pochyb o tom, že zmluvné vzťahy uzavreté medzi stranami sporu na základe spotrebiteľských zmlúv sú vzťahmi, ktoré podliehajú právnej úprave v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a tiež ochrane pred neprijateľnými podmienkami podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Správne preto súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole tieto zmluvy uzavreté medzi stranami sporu v zmysle spomínaných zákonných ustanovení.

16. V danom prípade nebolo sporné, že zmluvné strany v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie revolvingových úverov adresovaných žalobkyne uzavreli tiež dohodu o poskytovaní služieb. Je zrejmé, že dohoda o poskytnutí služby uzavretá medzi zmluvnými stranami bezprostredne súvisí s jednotlivými zmluvami o revolvingovom úvere a z okolností, za ktorých bola medzi zmluvnými stranami uzavretá možno dôjsť k záveru, že žalovaná podmieňovala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru uzavretím následnej dohody o poskytnutí služby. Dohoda o poskytnutí služby má podobu formulárovej zmluvy a niet pochyb o tom, že obsah tejto dohody bol vopred pripravený žalovanou a žalobkyňa nemala možnosť žiadnym spôsobom obsah tejto dohody ovplyvniť. Dohody neboli individuálne dojednané, ako správne vyvodil súd prvej inštancie.

17. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil záväzky vyplývajúce zo spomínaných dohôd o poskytnutí služby ako neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré už od samého počiatku zhoršili postavenie žalobkyne, keďže navýšili poskytnutie úveru o výšku sumy dojednanej za dohodnutie týchto „služieb“, ktoré navyše súvisia s vedením, evidenciou a správou spotrebiteľských úverov tak, ako vyplýva z obsahu týchto dohôd. Medzi týmito službami je zahrnuté aj poskytovanie informácie o zostávajúcich záväzkoch, informácie pred splatnosťou splátky, informácie o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, prepárovanie platieb a pod., ktoré služby jednoznačne súvisia s vedením, evidenciou a správou spotrebiteľského úveru. Ust. § 9 ods. 10 zák. č. 129/2010 Z.z. pritom zakazuje veriteľovi požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru za podmienok v tomto zákonnom ustanovení uvedených.

18. Pokiaľ žalovaná do výpočtu RPMN nezahrnula sumy dojednané v súvislosti s dohodami o poskytnutí služby, ktorá výrazne navýšila výšku RPMN, postupovala nesprávne. Niet pritom pochyb, že už v čase spísania žiadosti zmluvné strany uzavreli aj samotné dohody o poskytovaní služby, teda bolo zrejmé, aká bude výška celkovej čiastky, ktorú bude musieť dlžník na základe zmluvy uhradiť. Pokiaľ bola nesprávne uvedená v žiadosti o poskytnutie úveru RPMN, ktorá nezahŕňala aj výšku sumy dojednanej za poskytovanie dohody o poskytnutí služby, správne súd prvej inštancie vyvodil, že RPMN bola uvedená nesprávne. Táto skutočnosť má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

19. Táto argumentácia súdu, na ktorej založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru okrem iných dôvodov v rozsudku uvedených nebola odvolaním napadnutá. Pritom ide o okolnosť, ktorá spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov a to bez toho, aby neboli dodržané ďalšie zákonné

náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšou odvolacou argumentáciou žalovanej.

20. Argumentácii žalovanej, že do sumy, ktorú žalobkyňa titulom plnenia jednotlivých úverov žalovanej uhradila nie je potrebné zarátať úroky z úveru je potrebné uviesť, že táto neobstojí. Za situácie, keď úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ žalobkyňa uhradila žalovanej určité sumy titulom plnenia úroku, stalo sa tak bez právneho dôvodu, preto na strane žalovanej aj v tomto smere vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinná žalobkyni vydať. Správne súd prvej inštancie ustálil, že žalovaná sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila, pokiaľ z celkovo poskytnutej sumy titulom úverov žalobkyni vo výške 1.001,83 eur žalobkyňa reálne uhradila sumu 2.507,60 eur, preto sa žalovaná na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila o sumu 2.625,14 eur, ktorú uložila žalovanej žalobkyni vrátiť spolu s príslušenstvom.

21. V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody rozsudku, ktoré považuje za správne (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a neúspešnú žalovanú zaviazal nahradiť úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).